

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad cu adresa nr....., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr. asupra contestației formulate de

S.C. X S.R.L.

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.

Societatea comercială **X S.R.L.** formulează contestație împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. încheiat de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad și împotriva Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad solicitând anularea acesteia pentru suma totală de lei reprezentând lei impozit pe profit, lei majorări de întârziere aferente, lei taxa pe valoarea adăugată și lei majorări de întârziere aferente.

De asemenea, referitor la capitolul privind impozitul pe profit, societatea petentă solicită clarificarea aspectului legat de faptul că, în raportul de inspecție fiscală la capitolul III.1.1. „Cu privire la impozitul pe profit” în ceea ce privește obligațiile de natura impozitului pe profit, organele de inspecție fiscală au înscris suma totală de lei, sumă în care, pe lângă impozitul pe profit suplimentar în valoare de lei și majorările de întârziere în sumă de lei au înscris și suma de lei reprezentând redimensionare pierdere.

Referitor la contestația formulată de S.C. X S.R.L., împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. încheiat la data de de către inspectorii din cadrul Activității de Inspecție Fiscală ai Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, s-au reținut următoarele:

În drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“*ART. 85*

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 80 alin. (2) și art. 84 alin.

(4);

b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifica baza de impunere.

(2) Pentru creantele administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finantelor publice se pot stabili si alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspectiei fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, si în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.[...].

ART. 87

Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa îndeplinească conditiile prevazute la art. 43.[...]"

coroborat cu prevederile art. 106 din H.G. nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

"ART. 106

Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale

(1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat într-un raport scris, in care se vor prezenta constatarile inspectiei, din punct de vedere faptic si legal.

(2) Daca, ca urmare a inspectiei, se modifica baza de impunere, raportul intocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. In cazul in care baza de impunere nu se modifica, acest fapt va fi comunicat in scris contribuabilului.[...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspectiei fiscale generale sau partiale va fi consemnat intr-un raport de inspectie fiscala.

106.2. La raportul privind rezultatele inspectiei fiscale se vor anexa, ori de cate ori este cazul, actele privind constatarile preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate si/sau incrucisate si orice alte acte.

106.3. Raportul de inspectie fiscala se semneaza de catre organele de inspectie fiscala, se verifica si se avizeaza de seful de serviciu. Dupa aprobarea raportului de catre conducatorul organului de inspectie fiscala, se va emite decizia de impunere de catre organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul si continutul raportului privind rezultatul inspectiei

fiscale se aproba prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.”

Competenta de soluționare conferita de art. 205 si următoarele din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este limitata astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Impotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. (...)

(3) Baza de impunere si impozitul, taxa sau contributia stabilite prin decizie de impunere se contesta numai împreuna.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) si deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contributii sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) In cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 87 alin. 1, contestatia se poate depune de orice persoana care participa la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat intr-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”.

Având în vedere ca raportul pe care societatea petenta îl contesta este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic si legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, conform dispozițiilor legale mai sus citate, în temeiul Titlului IX din Codul de procedura fiscala, republicat, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad se va pronunța asupra deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, decizie ce a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală dinînregistrat la Activitatea de Inspecție Fiscala din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.....

În condițiile în care Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscala nr.este titlul de creanța care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentei si aceasta fiind cea care produce efecte față de petenta, si nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulata de S.C. X S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscala încheiat la data dede către inspectorii din cadrul Activității de Inspecție Fiscala din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad, aceasta urmează a fi respinsa ca inadmisibila.

Referitor la contestația formulata de S.C. X S.R.L., împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de

plata stabilite de inspectia fiscala nr., s-au retinut urmatoarele :

Societatea comerciala X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr.privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad solicitând anularea acesteia pentru suma totala delei reprezentandlei impozit pe profit,lei majorări de întârziere aferente, lei taxa pe valoarea adăugata si lei majorări de întârziere aferente.

De asemenea, referitor la capitolul privind impozitul pe profit, societatea petentă solicită clarificarea aspectului legat de faptul că, în raportul de inspectie fiscală la capitolul III.1.1. „ Cu privire la impozitul pe profit” în ceea ce privește obligațiile de natura impozitului pe profit, organele de inspectie fiscală au înscris suma totală delei, sumă în care, pe lângă impozitul pe profit suplimentar în valoare delei și majorările de întârziere în sumă delei au înscris și suma delei reprezentând redimensionare pierdere.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicată.

Contestația a fost semnata de reprezentantul legal al societății petente, administratorsi ștampilata cu ștampila societății, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Fiind îndeplinita procedura de forma, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Petenta formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr.si solicită anularea în totalitate a acesteia, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

- referitor la capitolul privind impozitul pe profit, societatea afirmă că, pentru anul 2006, organele de control au consemnat o pierdere contabilă înregistrată la 31.12.2006 în sumă delei, cheltuieli nedeductibile în sumă delei și venituri nefacturate în sumă delei pentru care au recalculat un profit fiscal în sumă delei și majorări de întârziere pe o perioadă de lei (respectiv între 25.04.2006 și 10.11.2008) în sumă delei ;

- petenta susține că în mod eronat au fost considerate venituri nefacturate în sumă delei având în vedere faptul că suma respectivă este consemnată în devizele de lucrări întocmite de S.C. X S.R.L. pentru beneficiarul său respectiv S.C. N S.R.L. în baza contractului de

subantrepriză nr....., devize pe care le-a aprobat, așa cum rezultă din procesul verbal de predare – primire nr.abia în luna septembrie 2008;

- la contractul de subantrepriză menționat nu s-a întocmit un act adițional care să prelungească termenul de execuție având în vedere faptul că proiectantul a emis dispoziții de șantier pentru întreruperea temporară a lucrărilor în vederea aprovizionării cu materiale de construcții, conform deciziei beneficiarului, de la un alt furnizor decât cel prevăzut inițial, astfel că lucrările au fost întrerupte temporar și reluate abia în luna februarie 2007, condiții în care devizele întocmite în luna martie respectiv octombrie 2006 nu puteau fi acceptate de beneficiar și facturate către acesta, ele având doar un rol estimativ, în scopul de a determina beneficiarul să urgenteze achiziția de materiale necesare continuării lucrărilor temporar întrerupte;

- în ceea ce privește afirmația din pag. 4 a raportului de inspecție fiscală reluată în pag. 2 a deciziei de impunere conform căruia S.C. X S.R.L. nu a facturat în întregime contravaloarea lucrărilor executate conform devizelor de lucrări efectiv încheiate și acceptate de beneficiar dar a înregistrat pe cheltuieli contravaloarea manoperei facturate de către subantreprenorul S.C. NNB S.R.L., la data la care situațiile de lucrări au fost întocmite de S.C. X S.R.L., societatea precizează că, așa după cum reiese din fișele de cont – 47121- din valoarea facturilor emise de S.C. NNB S.R.L. s-au înregistrat în cheltuieli sumele corespunzătoare lucrărilor recepționate de beneficiar, diferențele contabilizându-se în cont de cheltuieli înregistrate în avans, urmând a fi deduse fiscal la momentul facturării finalizării lucrărilor recepționate. Concret, rulajul contului 47121 debutează cu o valoare delei diminuată treptat, pe măsura recepționării lucrărilor și prezintă un sold final în sumă delei care urmează a fi înregistrat în cheltuieli odată cu facturile de închidere a contractului de execuție. Petenta consideră că suma rămasă în soldul contului 47121 ar fi trebuit luată în calcul la redimensionarea profitului fiscal pentru că dacă există obligația de înregistrare a veniturilor de facturat atunci există implicit și posibilitatea înregistrării în cheltuieli a soldului contului 47121, adică profitul fiscal trebuia redimensionat nu doar cu suma delei ci și cu suma de (-).....lei.;

- în legătură cu recalcularea profitului fiscal, societatea precizează ca, și dacă ar fi existat lucrări efectuate pentru care nu s-au întocmit facturi, consideră că nu a fost respectat principiul de calcul trimestrial al impozitului pe profit, calculându-se profit realizat și majorări de întârziere pentru o obligație devenită exigibilă în luna martie, în condițiile în care devizele estimative (considerate baza de calcul) au fost întocmite în luna martie și octombrie, ceea ce înseamnă că un eventual

venit realizat în luna octombrie a fost luat în calcul pentru profitul fiscal din luna martie – majorările de întârziere fiind calculate pentru valoarea totală a bazei de calcul și pentru o întârziere de 930 de zile, ceea ce corespunde perioadei 25.04.2006 – 10.11.2008;

- petenta solicită detalierea calculului extracontabil prin care s-au stabilit, pentru anul 2007, cheltuieli nedeductibile în sumă delei întrucât consideră că organele de control au greșit cuantumul sumelor din conturile 6581 respectiv 603;

- în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, societatea petentă susține că, prin decizia de impunere au fost considerate ca obligații de plată sumele corespunzătoare veniturilor nefacturate, calculându-se majorări de întârziere pentru aceste sume, pe aceeași perioadă ca și pentru impozitul pe profit, fără a ține cont de rulajele deja existente în conturile 4426 și 4427;

- decizia de impunere are la bază o serie de calcule eronate rezultate ca urmare a faptului că organele de control nu au luat în considerare faptul că, veniturile (dacă trebuiau facturate) trebuiau înregistrate în lunile martie și octombrie 2006 și nu au stabilit debitele în raport cu situația din evidența contabilă a societății.

În completarea contestației, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.societatea petentă completează motivarea contestației cu faptul că, reprezentantul firmei S.C. N S.R.L. care a verificat și confirmat devizele de lucrări respectiv dl....., nu avea această calitate în cursul anului 2006, deci nu putea face acest lucru la acea data.

II. Verificarea societății petente a vizat modul de înregistrare în contabilitate a veniturilor, a cheltuielilor deductibile și nedeductibile în vederea determinării bazei de impozitare pentru calcularea impozitului pe profit respectiv calcularea taxei pe valoarea adăugată.

Din verificarea societății petente, s-au constatat următoarele:

A). Referitor la impozitul pe profit:

- pentru anul 2005, societatea a înregistrat în contabilitate cheltuieli în sumă delei în baza unor chitanțe care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, conform H.G. nr. 831/1997, a considerat suma de lei reprezentând amenzi sau penalități și suma de lei reprezentând cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate ca fiind deductibile fiscal la calculul profitului impozabil. Organele de control au procedat la recalcularea acestuia și, în condițiile în care societatea a înregistrat pierdere contabilă în sumă delei a recalculat rezultatul fiscal stabilind suma delei (...lei -... lei -... lei -....lei) pentru care a stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă de lei;

- în anul 2006, societatea verificată a încheiat cu S.C. N S.R.L.

contractul de furnizare și execuție nr....., obiectul contractului fiind reprezentat de furnizarea și executarea unei hale în valoare totală de euro. Valoarea contractului de prestări servicii s-a majorat laeuro, la finalizarea lucrărilor, datorită creșterilor de preț la materiale, sume evidențiate în situațiile de lucrări întocmite de antreprenorul general. În contractul de furnizare și execuție nr....., la art. 1 se arată că termenul de livrare este cel stabilit de comun acord respectiv 3 luni după predarea frontului de lucru aproximativ 15.01.2006 iar agentul economic verificat nu a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală nici un act adițional din care să rezulte prelungirea contractului.

Organele de inspecție fiscală au constatat că au fost întocmite situații de lucrări, acceptate de către beneficiar, iar societatea X S.R.L. nu a facturat în întregime contravaloarea lucrărilor executate conform devizelor de lucrări efectiv încheiate, dar a înregistrat pe cheltuieli contravaloarea manoperei facturate de către subantreprenorul S.C. NNB S.R.L., la data la care situațiile de lucrări au fost întocmite de S.C. X S.R.L., serviciile fiind executate în subantrepriză pe baza de contract de execuție.

Pentru anul 2006, conform situației de lucrări întocmite la martie 2006 respectiv octombrie 2006, societatea avea obligația de a emite facturi în valoare totală delei din care taxa pe valoarea adăugată în suma delei, contravaloarea veniturilor nefacturate fiind delei.

Organele de control au procedat la recalcularea profitului impozabil respectiv a impozitului pe profit aferent anului 2006, rezultând debitul în sumă de lei;

- pentru anul 2007, cheltuielile nedeductibile fiscal stabilite de organele de inspecție fiscală au fost în sumă de lei reprezentândlei cheltuieli cu amenzi iar diferența cheltuieli rezultate din scoaterea din gestiune a unor obiecte de inventar respectiv vânzări de active sub valoarea contabilă. Organele de inspecție fiscală au procedat la redimensionarea pierderii fiscale pentru anul 2007, stabilind că pierderea fiscală este în sumă delei față delei cât era evidențiată în soldul debitor al contului 121 „Profit și pierderi”;

- în anul 2008, organul de control a stabilit că suma de lei reprezentând amenzi și penalități sunt cheltuieli nedeductibile din punct de vedere fiscal.

De asemenea, societatea petentă a întocmit situații de lucrări în luna iunie 2008, despre care a susținut că nu au fost acceptate de beneficiarul S.C. N S.R.L. decât în luna septembrie 2008. Conform situației de lucrări întocmite la 30.06.2008, societatea avea obligația de a emite facturi în valoare totală de lei din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, contravaloarea veniturilor nefacturate fiind de lei. Prin urmare, organele de inspecție fiscală au recalculat

rezultatul exercițiului 2008 rezultând o pierdere fiscală în sumă de lei, față de pierderea contabilă în sumă de lei evidențiată în contabilitatea societății petente;

- pentru neplata la termenul legal a impozitului pe profit, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere, în sumă totală de lei, după cum urmează: lei majorări de întârziere pentru debitul în sumă de lei aferent anului 2005 pentru un număr de 1.020 zile ($.... \text{ lei} \times 1020 \text{ zile} \times 0,1\% = \dots \text{ lei}$) și lei pentru debitul în sumă de lei aferent anului 2006 pentru un număr de 930 zile ($..... \text{ lei} \times 930 \text{ zile} \times 0,1\%$);

B). În legătură cu taxa pe valoarea adăugată:

- organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a dedus în luna iunie 2005 suma de lei în baza declarației vamale nr....., sumă înscrisă în mod eronat în jurnalul de cumpărări la poziția nr. 12, deoarece din această sumă doarlei reprezintă taxa pe valoarea adăugată, diferența dereprezentând taxe vamale. Suma delei reprezintă suma dedusă eronat de societate deoarece nu reprezintă taxa pe valoarea adăugată achitată în vamă pentru importul efectuat de societate;

- în martie și octombrie 2006 respectiv iunie 2008 societatea nu a facturat contravaloarea prestațiilor de servicii înscrise în situații de lucrări semnate și ștampilate de beneficiar. Totalul veniturilor nefacturate este în sumă delei din care taxa pe valoarea adăugată este în sumă delei, organele de control stabilind această sumă ca debit suplimentar;

- societatea a efectuat o achiziție intracomunitară în valoare de lei de la A iar taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă delei a fost înregistrată doar ca taxa pe valoarea adăugată deductibilă în jurnalul de cumpărări din luna martie 2007.

Organele de control au stabilit suma delei reprezentând taxă dedusă de societate și necolectată ca debit suplimentar în sarcina societății.

- pentru neplata la termenul legal a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar au fost calculate majorări de întârziere în sumă totală delei, în conformitate cu prevederile art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicat, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de societatea petenta în raport de constatările organelor de inspecție fiscală și prevederile dispozițiilor legale aplicabile în speța, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina

societății petente suma totală delei reprezentândlei impozit pe profit, lei majorări de întârziere aferente, lei taxa pe valoarea adăugată și lei majorări de întârziere aferente.

1). În legătură cu capătul de cerere privind suma totală delei reprezentând lei impozit pe profit și lei taxă pe valoarea adăugată, debite stabilite suplimentar în sarcina societății petente prin Decizia de impunere nr....., s-au reținut următoarele:

În fapt, urmare verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că, în anul 2005, societatea a înregistrat în contabilitate cheltuieli în sumă delei în baza unor chitanțe care nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, conform H.G. nr. 831/1997, a considerat suma de lei reprezentând amenzi sau penalități și suma de lei reprezentând cheltuieli de protocol, reclamă și publicitate ca fiind deductibile fiscal la calculul profitului impozabil. Întrucât societatea petentă nu a respectat prevederile legale respectiv art. 21 alin. 3 lit.a), alin. 4 lit. b) și lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de control au procedat la recalcularea profitului impozabil și, în condițiile în care, în anul 2005, societatea a înregistrat pierdere contabilă în sumă de lei a recalculat rezultatul fiscal rezultând suma delei (.... lei -.... lei -... lei -.... lei) pentru care a stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă de lei.

Societatea petentă a dedus în luna iunie 2005 suma de lei în baza declarației vamale nr....., în condițiile în care din această sumă doarlei reprezintă taxa pe valoarea adăugată pentru care putea fi exercitat dreptul de deducere, în timp ce diferența dereprezintă taxe vamale. Suma delei în legătura cu care petenta și-a exercitat dreptul de deducere nu reprezintă taxa pe valoarea adăugată achitată în vamă pentru importul efectuat de societate, motiv pentru care a fost stabilită de organele de inspecție fiscală ca debit în sarcina societății.

De asemenea, societatea a efectuat o achiziție intracomunitară în valoare delei de la A Italia iar taxa pe valoarea adăugată aferentă în sumă de lei a fost înregistrată doar ca taxa pe valoarea adăugată deductibilă în jurnalul de cumpărări din luna martie 2007.

Din examinarea constatarilor înscrise în Raportul de inspecție fiscală rezultă ca societatea petentă a încălcat prevederile art. 157 alin. 2 și ale art. 146 alin. 1 lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de control stabilind suma delei ca debit suplimentar în sarcina societății.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c și lit.d din Ordonanța Guvernului

nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se precizează:

“Contestația se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”,

coroborat cu pct. 2.4 și pct. 12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscala nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipuleaza următoarele:

“ 2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

(...)

12.1. Constația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]”.

Din dispozițiile legale citate mai sus, se retine ca în contestația formulata societatea petentă trebuia să prezinte atât motivele de fapt cât și motivele de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, în ceea ce privește debitele în sumă de lei reprezentând impozit pe profit și lei respectiv lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, în condițiile în care a contestat și aceste debite, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume.

Constația se analizează și se soluționează având în vedere motivele de fapt și de drept invocate de contestatoare și dovezile aduse de aceasta în limitele sesizării făcute, motiv pentru care organul de soluționare a contestației poate răspunde numai în limitele investirii făcute prin contestație cu privire la respectarea legislației fiscale doar pentru punctele din actul atacat cu privire la care contestatoarea și-a prezentat argumentele, pentru celelalte constatări, contestația fiind nemotivată.

In consecința, în condițiile în care pentru aceste debite societatea petenta nu a prezentat motivele de fapt și de drept pentru care a contestat aceste sume, pentru suma totală de lei, contestația formulata de S.C. X S.R.L. va fi respinsă ca nemotivata.

2). Referitor la capătul de cerere privind suma totală de lei reprezentândlei impozit pe profit, lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, lei taxa pe valoarea adăugata și

..... lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, s-au reținut următoarele:

În fapt, în anul 2006, societatea verificată a încheiat cu S.C. N S.R.L. contractul de furnizare și execuție nr....., obiectul contractului fiind reprezentat de furnizarea și executarea unei hale în valoare totală deeuro. Valoarea contractului de prestări servicii s-a majorat la euro, la finalizarea lucrărilor, datorită creșterilor de preț la materiale, sume evidențiate în situațiile de lucrări întocmite de antreprenorul general.

În contractul de furnizare și execuție nr., la art. 1 se arată că termenul de livrare este cel stabilit de comun acord respectiv 3 luni după predarea frontului de lucru aproximativ 15.01.2006 iar agentul economic verificat nu a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală nici un act adițional din care să rezulte prelungirea contractului.

Organele de inspecție fiscală au constatat că au fost întocmite situații de lucrări, acceptate de către beneficiar, iar societatea X S.R.L. nu a facturat în întregime contravaloarea lucrărilor executate conform devizelor de lucrări efectiv încheiate, dar a înregistrat pe cheltuieli contravaloarea manoperei facturate de către subantreprenorul S.C. NNB S.R.L., la data la care situațiile de lucrări au fost întocmite de S.C. X S.R.L., serviciile fiind executate în subantrepriză pe baza de contract de execuție.

Pentru anul 2006, conform situației de lucrări întocmite la martie 2006 respectiv octombrie 2006, societatea avea obligația de a emite facturi în valoare totală delei din care taxa pe valoarea adăugată în suma delei, contravaloarea veniturilor nefacturate fiind delei.

Pentru anul 2008 societatea petentă a întocmit situații de lucrări în luna iunie 2008, despre care a susținut că nu au fost acceptate de beneficiarul S.C. N S.R.L. decât în luna septembrie 2008. Conform situației de lucrări întocmite la 30.06.2008, societatea avea obligația de a emite facturi în valoare totală de lei din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, contravaloarea veniturilor nefacturate fiind de lei.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 134 alin. 3, art. 134¹ alin. (1) și alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare :

“(3) Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.”

(...)

“ Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

ART. 134^{^1}

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(...)

(4) Pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, faptul generator ia naștere la data emiterii situațiilor de lucrări sau, după caz, la data la care aceste situații sunt acceptate de beneficiar.”

- art. 155 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, republicata, cu modificările și completările ulterioare (forma aplicabilă până la data de 31 decembrie 2006):

„ Facturarea

ART. 155

(...)

*(2) Pentru livrări de bunuri factura fiscală se emite la data livrării de bunuri, iar pentru prestări de servicii, **cel mai târziu până la finele lunii în care prestarea a fost efectuată.**”*

- art. 155 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, republicata, cu modificările și completările ulterioare (actualizată până la data de 1 ianuarie 2007):

*„ (1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, **cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei**, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.”*

- pct. 12 și pct. 59 alin. 2 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“12. Veniturile si cheltuielile care se iau in calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate in contabilitate potrivit reglementarilor contabile date in baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicata, cu modificările si completările ulterioare, precum si orice alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile si se adăuga cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal.

59. (...)

(2) Pentru prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art.

*155 alin. (4), (5) și (6) din Codul fiscal, prestatorii sunt obligați să emită facturi fiscale sau alte documente legal aprobate cel mai târziu până la finele lunii în care prestarea a fost efectuată. Pentru prestările de servicii decontate pe baza de situații de lucrări, cum sunt cele de construcții-montaj, consultanța, cercetare, expertize și altele asemenea, **data efectuării prestării de servicii se considera a fi data la care sunt întocmite situațiile de lucrări și, după caz, data acceptării de către beneficiar a situațiilor de lucrări.***

Conform textelor de lege invocate, se retine că, legiuitorul prevede obligativitatea prestatorilor de a emite facturi fiscale, pentru anul 2006 cel mai târziu până la finele lunii în care prestarea a fost efectuată, iar pentru anul 2008, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, făcând mențiunea că, **pentru prestările de servicii decontate pe bază de situații de lucrări, data efectuării prestării de servicii se consideră a fi data la care sunt întocmite situațiile de lucrări sau după caz data acceptării acestor situații de către beneficiar.**

Învederam că în cuprinsul documentelor "Situații de lucrări", data întocmirii sau, după caz, data acceptării de către beneficiar, reprezintă elemente esențiale și de strictă necesitate, întrucât, legiuitorul le ia în considerare ca fiind data efectuării prestării de servicii, funcție de care prestatorii sunt obligați la emiterea facturii fiscale.

Analizând în sensul celor de mai sus documentele existente la dosarul cauzei, s-au reținut următoarele:

- situația reprezentând „Suprastructura” întocmită la data de 02.03.2006 în valoare totală deEuro (..... lei din care venituri în sumă de și taxa pe valoarea adăugată în sumă de....), situația reprezentând „ Pardoseala” întocmită la data de 30.10.2006 în valoare deEuro (..... lei din care venituri în sumă delei și taxa pe valoarea adăugată în sumă delei) și situația reprezentând „Învelitoare” întocmită la 25.06.2008 în valoare deEuro (....lei din carelei venituri șilei taxă pe valoarea adăugată), nu conțin în mod expres data la care aceste situații de lucrări au fost acceptate de beneficiar, având înscrisă numai data întocmirii și purtând ștampila beneficiarului S.C. N S.R.L.;

- potrivit articolelor de lege mai sus enunțate, în condițiile în care situațiile de lucrări nu conțin în mod expres data acceptării de către beneficiar, data efectuării prestării se consideră a fi data la care sunt întocmite respectivele situații de lucrări;

- conform anexei „ Facturi emise de S.C. X S.R.L: în baza contractului nr.....” societatea petenta trebuia să factureze și o stornare de avansuri și reglări retur materiale în sumă deEuro (.....lei din care

..... lei venituri și lei taxa pe valoarea adăugată)

În raport de cele prezentate mai sus se reține că, societatea petentă avea obligația emiterii facturilor fiscale reprezentând prestările de servicii înscrise în situațiile de lucrări pentru anul 2006 până la finalul lunii în care prestarea de servicii a fost efectuată iar pentru anul 2008 cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei.

În ceea ce privește modul în care au fost calculate de către organele de inspecție fiscală obligațiile fiscale suplimentare reprezentând impozit pe profit și taxă pe valoarea adăugată, din elementele prezentate în raportul de inspecție fiscală nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală au făcut aplicațiunea prevederilor art. 155 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, republicata, cu modificările și completările ulterioare în ceea ce privește data la care societatea petentă avea obligația emiterii facturilor reprezentând prestările de servicii în baza situațiilor de lucrări, respectiv nu rezultă raționamentul după care organele de inspecție fiscală au stabilit ca veniturile aferente anului 2006 în legatura cu care societatea petentă avea obligația facturării, în sumă totală de lei (..... + lei - lei) sunt aferente în totalitate lunii martie 2006 în condițiile în care situațiile de lucrări pentru anul 2006 sunt întocmite în luna martie respectiv octombrie 2006.

Pe cale de consecință, deoarece baza impozabilă pentru stabilirea impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată este neclară, pentru capătul de cerere privind debitele suplimentare reprezentând impozit pe profit în sumă de lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei se vor aplica prevederile art. 216 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală :

„ (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

coroborate cu dispozițiile pct. 12.6, pct. 12.7 și 12.8 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicata, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, care precizează:

*"12.6 În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, **în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.***

12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia,

inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

12.8. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

și urmează să se desființeze Decizia de impunere nr.pentru suma de lei impozit pe profit stabilit suplimentar respectivlei taxa pe valoarea adăugată suplimentară, cu consecința reverificării de către o altă echipă decât cea care a întocmit actul atacat, pentru același tip de impozite, vizând aceeași perioadă și ținând cont de considerentele prezentei decizii, în vederea determinării stării de fapt fiscale.

Referitor la majorările de întârziere în suma de lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar respectiv majorările de întârziere în suma de lei aferente taxei pe valoarea adăugată calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.se reține că stabilirea de majorări de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar și a taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitele. Deoarece pentru debitul reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar în suma de lei și taxa pe valoarea adăugată în suma de lei, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.va fi desființată, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în suma delei și majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în suma delei reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept ***accessorium sequitur principalem***, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.va fi desființată.

3). În ceea ce privește măsura redimensionării pierderii cu suma delei, măsură înscrisă de organele de inspecție fiscală în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de....., s-au reținut următoarele:

În fapt, în cuprinsul raportului de inspecție fiscală, organele de control au stabilit în cadrul obligațiilor de natură impozitului pe profit măsura redimensionării pierderii cu suma delei, măsură cu care societatea petentă nu este de acord.

În condițiile în care, în referatul cu propuneri de soluționare a contestației, înregistrat la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr....., transmis împreună cu dosarul cauzei organele de inspecție fiscală au

afirmat că: „ (...) prin Raportul de inspecție fiscală nr.prin care s-au stabilit obligații suplimentare de plată în sarcina agentului economic verificat în sumă delei (...)” și având în vedere că prin Decizia de impunereprivind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad au fost stabilite în sarcina petentei obligații fiscale în suma totală delei reprezentând lei impozit pe profit,lei majorări de întârziere aferente,lei taxa pe valoarea adăugată și lei majorări de întârziere aferente, organul de soluționare a contestației a solicitat Activității de Inspecție Fiscală prin adresa nr.să precizeze actul administrativ fiscal, susceptibil de a fi contestat de către societatea petentă în care s-a stabilit în sarcina societății măsura redimensionării pierderii fiscale a societății cu suma de lei.

Prin răspunsul formulat de Activitatea de Inspecție Fiscală se arată: „ Diminuarea pierderii în sumă delei a fost înregistrată în documentul cu rezultatele acțiunii de inspecție fiscală nr. emisă de D.G.F.P. Arad – Serviciul de inspecție fiscală 1, în raportul de inspecție fiscală încheiat, precum și în sinteza cuprinzând debitele stabilite prin raportul de inspecție fiscală, pentru raportare, la rândul 4 Obligație principală și la rândul 10 (la sume încasate în timpul controlului din principal).”

În drept, Codul de Procedura Fiscală aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 109

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere factual și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004:

“107.1. Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emisa de organele competente, potrivit legii;

b) declarația fiscală, angajamentul de plată sau documentul întocmit de plătitor prin care acesta declară obligațiile fiscale, în cazul în care acestea se stabilesc de către plătitor, potrivit legii;

c) decizia prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru creanțele fiscale accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, stabilite de organele competente;

d) declarația vamală pentru obligațiile de plată în vamă;

e) documentul prin care se stabilește și se individualizează datoria vamală, inclusiv accesorii, potrivit legii;

f) procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, întocmit de organul prevăzut de lege, pentru obligațiile privind plata amenzilor contravenționale;

g) ordonanța procurorului, încheierea sau dispozitivul hotărârii instanței judecătorești ori un extras certificat întocmit în baza acestor acte în cazul amenzilor, al cheltuielilor judiciare și al altor creanțe fiscale stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească.”

Codul de Procedură Fiscală aprobat prin Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, prevede:

“ART. 88

Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere;

c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;

d) procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art. 168 alin. (2).

e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.(...)

ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite

prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.”

În raport de prevederile legale prezentate mai sus, se reține că organele de inspecție fiscală nu au competența de a stabili obligații bugetare suplimentare prin raport de inspecție sau proces verbal, aceste acte neavând calitatea de act administrativ fiscal și pe cale de consecință nefiind susceptibile de a fi contestate iar, în raport de dispozițiile art. 109 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, organele de inspecție fiscală au obligația de a emite titlu de creanță susceptibil de a fi contestat pe calea administrativă de atac, aceasta fiind cea care produce efecte fiscale față de contribuabil.

De asemenea se reține că, față de împrejurarea că raportul de inspecție fiscală nu este opozabil contribuabililor, nereprezentând “titlu de creanță” în condițiile legii, iar organele fiscale nu au emis nici un act administrativ, susceptibil a fi contestat, în care să consemneze măsura de redimensionare a pierderii cu suma delei și împotriva căruia societatea petentă să poată formula contestație în condițiile legii, având în vedere că petenta are dreptul constituțional de a ataca o măsură stabilită în sarcina sa și în conformitate cu prevederile art. 213 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se specifică:

“(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

respectiv prevederile art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

“ Soluții asupra contestației (...)

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”,

pentru capătul de cerere privind suma totală delei reprezentând redimensionare pierdere, se anulează măsura dispusă prin Raportul de

inspecție fiscală încheiat, constatările organului de inspecție fiscală cuprinse în raportul de inspecție contestat urmând să fie analizate în vederea emiterii unui act administrativ fiscal, susceptibil să fie contestat de către societate, în condițiile legii.

În propunerea acestei soluții s-a avut în vedere, conform art. 213 din OG nr. 92/2003, republicată privind Codul de procedură fiscală, punctul de vedere al Direcției de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, conținut în scrisoarea nr.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu prevederile art. 134 alin. 3, art. 134¹ alin. (1) și alin. (4), art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct. 12 și pct. 59 alin. (2) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborate cu prevederile art. 85, art. 86, art. 87, art. 205, art. 206, art. 213 alin. (5) și art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală respectiv pct. 2.4, pct. 12.1, pct. 12.6 și pct. 12.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005, se

DECIDE

1. Respingerea contestației formulate de **S.C. X S.R.L.**, cu sediul în împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. încheiat în data de de către organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, ca inadmisibilă.

2. Respingerea contestației formulate de **S.C. X S.R.L.** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de plată stabilite de inspecția fiscală nr. pentru capătul de cerere privind suma totală de lei reprezentând ... lei impozit pe profit și lei taxă pe valoarea adăugată, ca nemotivată.

3. Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă de organele de control ale Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală la **S.C. X S.R.L.** pentru suma totală de lei reprezentând lei impozit pe profit, lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, lei taxă pe valoarea adăugată și lei majorări de întârziere

aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Arad prin organele sale de specialitate, să efectueze o nouă inspecție fiscala pentru aceeași perioada verificată, conform actelor normative în vigoare, ținând cont de aspectele reținute în prezenta decizie și în conformitate cu dispozițiile art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

4. Anularea Raportului de inspecție fiscala nr.încheiat în data de de catre organele de control ale Activității de Inspecție Fiscala din cadrul Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad pentru capătul de cerere privind măsura redimensionării pierderii cu suma totală de lei, constatările organului de inspecție fiscala cuprinse in raportul de inspecție contestat urmând sa fie analizate în vederea emiterii unui act administrativ fiscal, susceptibil a fi contestat de către societate, în condițiile legii.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arad, in termen de 6 luni de la data comunicării.